

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE :

Za domaće, če jih več	Za amerikance, če jih več
vkúp hodi 2 K,	vkúp hodi 4 K 20 f,
če samo edne 3 K.	če samo edne 5 K 40 f.
Cena vsakoga falata doma je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.	

Dobijo se
v Čerensovcih pri KLEKL
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošlejo naroč-
nina, glási i dári za Novine. Ali vsaki
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam naznája.

Trétja nedela v posti.

„Zganjao je Jezuš vragá, i on je bio nemi“
(Luk. XI. 14).

Kda je Devica Marija maloga Jezušeka v cerkvi notri prikazala i ga Bogi za večno daritev odločila, je pravo Düh sveti po sv. Simeoni: „Glej, té je postáven za spadáj i vstauenje vnoгих v Israeli i v znamenje, šteromi se bo proti gučalo.“ (Luk. II. 34.) — Denésnji evangelij nam glasno posvedoči toga prorokúvanja istino. Jezuš i so protigučali. Celó so ga potvárijali, da z vragom drži. Moj Bog, kam more človek zšbresti! Kak globoko more človeča hüdobja se pogroziti, da najsvetešega duži z najhüjšim! Čüdújete se tomi? Ne čüdivajte se, povem vam jaz ešče vékšo hüdobjnost. Ti židovje so samo potvárijali Jezúša z hüdím dühom, vnoги kršćeniki ga pa celo *prekdájó* njemi. To se godi pri nevrednom obhajili, ali prečiščávanji.

Kaj je nevredno obhajilo, ali prečiščávanje? Odgovorim z prilikov. Maksencij rimski casar je ednoga kršćenika, ki je ne ščeó svoje vere zatajiti, k ednomi mrtveci dao privezati. Strašen prizor! En živ k mrtvomi privezani! Življenje i smrt naednok vkúp! Eden žele živeti, te drügi smrdi že od gnilobe — i nemoreta se ločiti. Obláda pa mrtev. Njegova gniloba, vonjúja mori toga živoga. — To je edna bleđa podoba nevrednoga obhajila. Grešnik v svojo mrtvo dühó prisili Jezúša. Sv. Lenárt je vido pri ednom prečiščávanji nevrednom, da se je bože Dete z rokami i nogami bránilo nevredne dühó, pa hüdoba je li ne odstopila, požrla je bože Telo i v sebe je prisilila Najsvetešega, v tisto dühó v šteroj je sedo vrág. — Jezuš ne bi rad šó, ali more! On je človeki dao prosto volo, dela, kaj šče, sebé je pa za daritev od ločo na oltári, z šterov delamo, kaj

hočemo. Ne bi rad on šó, posili ga k nogam hüdoga dühá správjio nevredni, ki njim v srci prebiva. *Ti nevredni so pa vsi, ki smrten greh májó na dühí, kda se prečiščávajo.*

Kakda? Pa so se vendar spovedali? So se, nikáki so celo dugo pri spovednici kléčali, neštere so celo jokale — pa li so se ne očistili. Ne so se, zato ka je kvár narejen ešče ne poprávlen, spaka, pohüjsanje še ne vrédi, grešna prilika ešče ne ostávljena. Jočić morem gledati pri tak zvánih vélkih spovedah teliko mrtvih dühó po spovedi. Jočić morem gledati, kak trdo, kamentito, odrevenelo srce májó, da se niti na molitev ne genejo! Gučijó smehéjo, se, rivájó se, eden po ovom gor tláčijó, eden ovoga sünjávajo ne iz gorečnosti, nego povnožavnosti — navolijó se je čakati — ščejo hitro domo priti — vleče jih svet i ne — Jezuš. Spove se takši prečisti se, ali potom tak ide med grešne pajdašije kak predtem, tak kráadne kak prle, tak pléše, ogrizává, se srdi i nečistúje, kak prédtotem. Gizdávo se nosi, po krémáh troši — pa kelikim je dužnik kelikim je kvár naredo, keliko jih je vkano! Dühó, ne dajte se prekaniti od hüdoga, vi ga obládajte. Vredno je obhajilo samo te če je vredna spoved. Spoved je pa samo te vredna i dobra, če vse grehe, povem, sam rad niednoga smrtnoga ne zamučam, če vse smrtne grehe — niednogna ne izvzemši — obžálujem, to je če mam volo, da ráj merjém, kak več ednoga smrtnoga včinim. Ne trebe jokati, stonjati, nego *volo žarjávó meti: ne bom več grešio.* Z té vole pa to shájá da včinjeni kvár, je v blagi, ali pa v poštenji, poprávim, prilike grešne pa ostavim. Té vole če nemaš, mrtvo dühó maš, gnili i smrdi ti, vrag je v njej, njegva je ona — moj Bog, žalost me marja i ne vüпам povedati, kaj pa li morem — i na té kúp najgršega gnoja

deneš Božega Sina, če se prečistiš. „Štokoli bo nevredno jo té krüh ali pio kelih Gospodov, bo krvi tela i krvi Gospodove“ (I. Kor. XI. 27.) piše sveti Pavel apoštol. Teliko pomeni, da je Bogomorec ki se nevredno prečisti. Eden je z židovi — ne-više njih je v hüdobji, da je te Jezuš ešče pred smrtjov bio, zdaj pa že po smrti-zato ka tak dela ž njim, kak oni. Oni so ga nesmilnim biričom dáli naj ga raztrgajo, vmorijó — nevredna dühá hüdómi dühí. Jezuš, Jezuš, moj siromaški Jezuš, kaj ti delajo!

Kaj te pravili vi od tistoga ki je v ogenj spadno, pa bi v njem gotovo zgoro, če ga dober človek ne bi vüpotégno, če té rešeni svojega rešenika zdaj zgrábi i v ogenj lüči, naj prejde v njem? Morete zadosta obsoditi to nezahvalnost? Je-li, da je človeči jezik nemore popisati? Tem menje je zato mogoče meni popisati tisto hüdobjo, kda nevredna dühá po božeropnom obhajili mori tistoga Bogá, ki je mro za njo, naj se ne pogübi i ki jo je zdaj tüdi, samo zato ščeó pohoditi, naj jo reši večne smrti.

Sveti Pavel apoštol piše „zato jih med vami dosta spi“ (I. Kor. XI. 30.) to je zato je teliko mlačnih, slabi kršćenikov ka se nevredno prečiščávajo. Vredno prečiščávanje življenje da. Ponjem dühá vsikdár svetejša gračtúje, vsikdár bole zmága sebé. To je znamenje vrednoga obhajila. Nevredno pa nasproten sad rodi. Vsikdár bole se mrzi tákšemi boža slüžba, vsikdár bole ga vleče posvetnost. Záto pa, naj ne zas-pimo v tom nesrečnom grešnom stáni, poslühnimo opominanje svétoga Pavla apoštola „če bi sebe presodili, ne bi bili sojeni“ (I. Kor. XI. 31). Presodimo se, spoznajmo svoje grehe, spoznajmo, da blodimo, obžálujemo to blodnost i ostavimo jo, pa Jezuš veselo pride k nam, mi pa vredno k njem.

Férma na slovenskih farah.

Vrli slovinci! Znova je prišlo čas duhovnoga potrdjenjá. Pá je tú prilika, kda lahko skázete svojo vdánost i poštenje do svojega višejšjega pastira, ki k vam v Jezušovom iméni bodo prišli i vas, vašo deco okrepili z miloščov svetoga dūha, da ostanejo věrni katoličanci, goreči, za vsako dobro reč navdūšeni možje, pošteni mladenci, čiste dekletke, pridna dečica.

Dostojno je za té velike milošče dostojno túdi sprejéti svojega pastéra.

Dostojni sprejem je pa dvoji: dūševni i teloven. Dūševen vtom stoji, da homo kazali lepo obnášanje v cérkvi, zvūna cérkvi, na celoj poti i tak včili túdi svojo deco, svoje podložne. Telovno smo pa te dostojno sprejali njih, čé smo čisto, snažno, ali ne gizdavo oblečeni, čé se držimo svoje národne prostosti i ne ségamo po varaških modah i šégah.

Slovenska deklica je te lepa, čé ma prosto obleko, venček ali rožni šopek na glávi ali v kiti, vrokah pa čislo i molitveno knigo.

Rávnotak je slovenski mladéneček te snajžen, čé je prosto oblečen i ne kakšigavaler, má rožnivenec i molitveno knigo v rokah, pa sopček rožicna nádrah, ali pa breztoga.

Ne mislimo si, da te več milošče svetoga Dūha dobimo, čé smo lepše oblečeni. Nasprotno. Gizda v obleki je strma pot. Na strmoj poti pa deževnica ne obsténe. Rávnotak stečé z gizdave dūše doli milost boža.

Dozdaj so slovinci svojim pūšpekcom vsikdár na radost bili z svojim lepim obnášanjem i právov pobožnost-

jov. Ja naj i zdaj bude. Gda so je kjér sprejeli, so se njim v maternoj reči lepo vsi poklonili: Hvaljen bodi Jezuš Kristuš. Té lepi domači pozdráv rábite i zdaj.

V cérkvi i med férmanjom je lūdstvo molilo i lepo slovenski spevalo. Pesem slovenska se je nateliko dopadnola ednomi že pokojnomi pūspeki — Bog njim daj dūši dobro — do so spregovorili: slovenskoga jezika zavolo njegovih pesmih ne smemo zatreti. Pri slednjoj férmi je joč silo vogrskim gospodom v ednom mestu, kda so lūbléno slovensko popevko poslužali i so svojo naj globšo zadovolnost nadtém izrazili. Bilo je to na Tišini: Znamo, da tak želežo i zdajšnji višejšij pastér. zato pa li lepo molite goreče spevlite v svojem maternom jeziku Bogi na čast.

Ešče edno. Malo nas je slovenskih dūhovnikov, po šoláh se zato katekizem ne more po nás vsepovsod razlagati. Zato ga deca slabo, ali nikak neve. Pri toj férmi nadomestite zamūdo starišje. Kūpíte slovenski katekizem i včíte svojo deco na celoga, posebno pa na tisto od férme. Rimiski sveti oča to predpisūjejo naj se katekizem v maternoj reči vči. Krisztuš je túdi tak včio, apoštola je túdi tak poslao glásit evangelium vi stariši ste dužni zato ga túdi tak razlagati svojoj deci.

Férma pa bo sledéce dni:

Mája 17-ga v nedelo na Tišini, 18-ga v ponedelek na Cankovi, 19-ga v tork pri Sv. Jeleni, 20-ga v sredo pri Sv. Jūrji, 21-ga na zastoplenje, ali M.-Telovo pri Grádi. Maja 24-ga v nedelo pri Nedeli, 25 i 26-ga, v ponedelek

i v tork v Beltincih; 27-ga v sredo v Martjancih, 28-ga v četrtek pri Sv. Sebeščani.

Junija 1 i 2-ga v ponedelek i v tork v Tūrnišči, 3-ga v sredo v Bogojini, 4-ga v četrtek pri Sv. Bedeneki.

Junija 7 i 8-ga v nedelo i ponedelek v Dolnoj Lendavi, 9-ga v tork v Dobrovniku, 17-ga v sredo v Črensovcih.

Dom i svet.

Zárotá proti vogrskim velikašom. Domahidy Elemér nadžupan je z Bukaresta edno romansko dopisnico dobo, na šteroj je stalo, da v Románii so se proti vogrskim velikašom, ki se za politiko brigajo, zarotili, da je spokojejo. Napad na Miklóssy pūspeka je začetek samo tiste duge vrste, v steroj ovi túdi na red pridejo.

Debrecenski napadniki. Eden se zove Kattara Jánoš i je diják romanski na vseučelišči, te drūgi je pa na ednoj ruskoj ládji mornár bio i njemi ime: Kirilov. Dozdaj so jeva ešče ne zasledili.

Novi šttemplni pridó na svetlo aprila 1-ga. Bodo pa za 2, 4, 6, 8, 10, 14, 20, 24, 26, 30, 38, 40, 50, 72 f. nadale za 1 k, 20 f. 1 k, 26 f. 1 k, 80 f. 1 k, 88 f. 2 k, 50 f. i za 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14, 20, 24, 30, 40 koron.

Edna lepa obletnica. Márciuša 17-ga, leta 1697-ga je v Győr-i podoba Marijina krvave skuzé točila zajtra od šeste do devéte. Vidili so to čūdo ne samo katoličanci, nego i drūgoverniki. Dnesdén se ešče vidi krv gor na deteti Jezušeki, kam so skuzé kapale i dnes-

MED TŪJINCI.

*Daleč, daleč sam od doma
Na tūjinskom sám stojim,
Med tūjinci nepoznání
Za svoj dom se žalostim.*

*Brez starišov, brezi bratov,
Brez sestér slovenskih sam.
S tugov srce mi obdano
Žalosten žive svoj stan.*

*O pa gda bo, gda bo prišla
Srečna vōra, zelen čas,
Kada hribi vi zeleni
Srčno bom objemao vas?*

*Nemrem duže tú živeti,
Morem pridti tá domo,
Morem pridti med slovence
Gde srcé mi méрно bo.*

Mirosláv.

Varašanci.

- Kde ste pa bili?
- V šoli.
- Ka ste pa tam iskali?
- Povedala sam vučitelci, naj ne kaštigajo mojega sina. Včijo se od nikših varašov, pa se on to ne more navčiti. Naj ga s tem ne mantrajo.

— Ka je nam briga za varaše. Mi tam nika ne dobimo k šenki. Samo peneze ta nosimo. Ka nas pa te mantrajo z varašami.

Nika sam ženi ne pravo. Ne se je dobro z ženov stúkat i koriti.

Tem bolje ne, da mi je v pamet spadnolo edno pripetje.

Na našem goričkom — na tom pūklavom sveti — poleg velke ceste na ednom bregi je edna mala cerkvica. Tam odnet se daleč vidi na ravensko krajino doli na Mūro. Mili kraj, dober zrak.

V mojih mladih letah sam tam več let preživo. Mladost tak ešče robūt za cvetje gleda. To je pač tak, kak sprotoletje. Te da je ešče trnini grm lepi.

Pri ednom gospodi sam hodo. Meo je goste iz varaša. Preveč so se dobro čútili. Na stoli pečenka, v škafi se je pa vino hladilo. Z ednov rečjov vse je dobro bilo.

Prišo je čas, da so naša gospoda nazaj mogli iti vu varaš. Na kola so skobacali kište, v njih so bile belice i kaj tekšega, ka je vu varaši vse drago.

Odpelali so se. Pot je duga, v ednoj krčmi so polagali. Naš varaški gospod je za-

povedo eden liter staroga vina. Kda je na plačilo prišlo, dugi je njemi nos grato, kda je krčmar za korono računó: mislo si je, da na vesnici se vse brezplačno dobi.

To se je že ne vidlo našemi gostolūbnomi gospodi, ki je varašanca sprevajo na železnico. Tam so obljúbo od njega vzeli, da fašenske dni je pohodi vu varaši.

Naš gospod se je na veliko prošnjo li na pot spravo. Kisila voda je njegovo vrastvo bilo, s seboj je neso eden glaš.

Prišo je vu varaš, vse je bio vkūp streti, spio bi edno kapljo dobrega vina. I primesli so njemi nikše kisilo vino, kakše, prej po vesnici kočišje pijejo.

Sit je bio naš gospod varaške gostolūbnosti.

Komaj je domo prišo. Doma pa tak betežen grato.

Sneg je odišo. Prišlo je lūbleno sprotoletje. Naši varašanci so se pali ponūja i. Pisali so, da so betežni, doktor li dober zrak njim predpiše, oni so včasi na tisti kraj si zmislili.

Nazaj so dobili odgovor, da je zrak dober, — nego toča je bila i vse pobila.

dén se more ešče tisti robec krvavi v cerkvenoj zakladnici poglednoti, z šterim je podoba tedaj brisana bila. Podoba ta je na plátno z oljom naslikana; i dužine 79 cm. širine 62 cm. má i stoji na velikom oltari v stolnoj cerkvi v Győr-i. Prineseo je pa to podobo od anglikanov pregnáni púšpek Linch Walter iz Irskoga l. 1655-ga. Siromakom irom so krivoverski anglikáni vse vzéli, vse pravice ešče imánja so njim samo dvanajseti del neháli, cerkve so njim požgali dūhovnike zobesili, lūdstvo pa posili ná krivo vero vlekli na štero če ne stopi more svoj dom zapústiti. V toj stročnoj sili je jokala Marija i z svojimi skuzami irskim katoličancom milosčo sprosila da so v katoličanskoj veri stanovitni ostanoli, v tom najhūjšem boji od nje ne odstopili.

Sultan i Wied vojvoda. Iz Carigrada glasijo, da sultan že spoznati Wied vojvoda.

Wied vojvoda v Trsti. Márca 5-ga se je novi albanski kral Wied Viljem v Trst pripelao z svojov tivarišicov. Gda je na tržaška tla stopo, je 104 štūkov zagrmelo, banda je pa albansko himno igrala, Izstopivši iz vlaka se z ženov na motori v pristanišče pelata — sprejemši prle pozdrav od tržaškoga namestnika vojvodo Hohenlohe — tam si sedeta v ladjico i se pelata z svojim spreinstvom na vojno ladjo Taurus, štera bi jūdva mela v novo domovino pripelati.

Nova vogrška právda od poštenja. Balogh Eugen minister je novo právdo dao pred deželno hišo. Poleg té nove právde se štrof od jezero koron na osem jezero podigne i na trimesečno vozo, če što koga v poštenji jáko razžali. Poleg té právde ogrizava že tisti tūdi, ki takše guči od bližnjega kaj bi samo poménjšalo njegovo čast ali veljavo.

Wied vojvoda v Albanji. Wied Viljem novi kral albanski se je 7-ga, popoldné ob 3-v Durazzo pripelao. Vojne ladje so ga z častnov strelbov pozdravile. Jezero-jezer podložnikov ga je radostno sprejelo. Posebno lepo so bili oblečeni albanski konjeniki. Pétstolet je zdaj preteklo, da so albanci samostalnost svojo zgūbili i prišli pod tūrsko oblást. I za 500 let po telikom trpljenji, telikih nevolah, vu veri razcepani li se združijo, naj si pod novim králom lepšo bodočnost zagotovijo. Tū vidimo, da Bog trpi, ali naveke ne. Ednok se potere vsa sila, svo neprijátelstvo i zmagovalno si odehne tlačeni pa hvalo da Bogi za trpljenje, štero ga ne ztrebilo nego okrepilo. Bog daj tomi novomi králi moč, da bo njegovo diko širo,

njegovo matercerkev bráno i celi albanski narod, šteri je zdaj politično slobodo dobo, pripela tūdi do verske stárodávne slobode, štero je vživao pred tūrkom to je naj ga pripela nazaj v nároče katoličanske materecérkve.

Stolno mesto Albanije. Nadškof Skodra i 30 jezer albanskih plemenitašov je podpisalo prošnjo i dalo pred Viljema novoga krála, v šteroj to želejo, naj si za stolno mesto zvoli Skutari, ali Skoder. Verjetno je, da se njim prošnja spuni.

Smrt Kopp Jürja kardinala knezoškofa iz Brezlave. Edne tih nájveših púšpekij vladar so bili pokojni. Više tri milijone dūš so meli pod svojov oblastjov. Púšpekija je v Nemškom cesarstvu, ali meli so zato i v Austrii 400 jezer podložnikov, nájmre v Šleziji.

Glási.

Pomirilna molba na Tišini. Na fašenek je pomirilna molba bila tū. Dosta dūš pobvžnih je pomirjavalo Srce Jezušovo za svoje brate i sestre, ki so tomi Božemi Srei v teh preminolih dnévah na rasžalenje bili.

Mrtva svinja ного potrla. Na Gornjem-Siniki so klali edno veliko svinjo, štera je 200 kil mela. Po nepriliki je ednomi gor na ного spadnola i njemi jo je potrla. Včasi je mogo onesrečeni k zdravniku iti, ki njemi je ного poravnao, štera že lepo celi.

Povéksávanje cerkve na Gornjem Siniki. Na Gor njem Siniki je tak potrebno vekšo cérkev, kak slepomi pogléd. Lūdstvo, naj more Bogi na čast te dár prinesiti, se zataji, ne bo po krémah hodilo. Tak si misli, ka je čednej Jezušovej hiši pomagati i poleg toga ne piti brez potrebe, kak pa nerédno piti pár let i zatém naveke žejati v pékli. Siničarje dobro znájo nájmre reči svetoga písma, štere se tak glasijo „Pijanci v nebesa ne pridejo“ (I. Kor. VI. 10.)

Podrete hiše. Močna zima i náglo prišlo toplo vetrovje je nabitim hišam jáko škodilo. Samo v ednoj občini vogrskoj: Karátföld, se je 18 takših hramov podrlo.

Zdávanske navade na Gornjem Siniki. Zdávanje se vrši brezi sv. meše. Po zdávánji ido včasi v krémo i tam do večéra plešejo. To prej záto, kak nam pišejo — da se bojijo, ka bi se dáni blagoslov znao gor na njé zgrabiti, ali praj, ka bi se na njé poškroplena blagoslovljena voda jer znala nan já posušiti. Jaz mislim, da je to ne celo tak. Siničarje samo tisto delajo, kaj po drugih slovenskih farah; ne bi radi naime od njih zaostali, ne bi radi vočimetanje čúli: glejte, tū vam tak²k hišnoga zakona svestvi prihajajo, kak Kristuš zapovedáva.

Prstanke oba máta, kakštéc sta siromaškiva. To je pa lepa navada. Naj si samo mislita, kda si prstane ovárata vseli na zakonsko vernost i ljubav. To pomenijo naime prstani.

Korin pa za celi voz pripelajo z Mo-noštra. Korine, ali rože pomenijo dobre jákosti. Lepo obnášanje morejo Kázati svati i vsi gostūvančarje najbole mladoženci. To pomenijo korine. Predosta korin meti je pa zapravlivosť že. Té peneze rajši naj dáta mladoženca siromakom, ali na cérkev i vekši blagoslov dobíta, kak pa če bi med samimi korinami sedela. Ne mislite si, ka te vi ti prvi tak delali. Zdaj ne dolgo je bilo čteti, da je eden slovenski mož svoj zdávanski prstan darúvao na té namen, naj se slovencom njihov materni jezik ohráni. — Te vrstice pa idejo na vse vogrške slovence, ne samo siničke.

Pomirilna molba na G. Siniki. Na fašenek je bila. Nájsvetejše je ob 8 bilo izpostávljeno; ob 10 je bila predga, zaodvečera pa križna pot. Vnogo pobožnih dūš je prišlo Srce Jezušovo prosit za odpúščenje. Srečen národ, šteri mesto pijanosti išče hišo Božo.

Šola za tretjega učitelja pri Sv. Jeléni. Računi z načrtom (plán) vred so potrđjeni od višešnje cerkvene oblásti. Cemba za zidanje je bila 12-ga toga meseca. Celi račun stroškov znesé 20, 700 koron.

Ogenj v Tropovcih. Márc. 3-ga rávno četrť (frtao) na edno popolnoči, kda je lūdstvo nájbole spalo, je po tišinskih zvonovih predramleno. Hiša Zonik Jožefa je gorela v Tropovcih. K sreči je lūdstvo hitro pribežalo na pomoč i velike nesreče rešilo celo občino. Pét metrov od ognja je naime že druga slamena streha i vnogo vkúpstisnjenih hiš. Pogorene hiše gospodar je v Ameriki z ženov vréd. V hiši je arendáše meo. Dozdaj je zrok ognja ešče ne odkriti.

Dráge so v Ameriki podgani. V Clevelandi je eden slovenec, rojen je z Nedelice v pásti zgrabó sedem podgani i je spátjov vréd ščeó žive žežgati. Edna ženska ga je notri tožila i zatogavolo, da je žive žgao ga je sodnija na 75 K 75 f. štrofa osodila. — Podgan je istino grda i škodljiva stvár, ali smilenost i rahločútnost človeča ešče do stvári, je pa tem lepša jákost.

Novi pomočnik v Beltincih so do časa O. Ratnik Dominik iz reda sv. Dominika, ki so zdaj v Szombathely skom samostani delovali. Rojeni so v Tišinskoj fari.

Slovenski novomešnik. V krat kom dobimo novomešnika, Berdén Andrása z Bogojine, ki so štrtoletni bogoslovec zdaj v Szombathely-skem seminišči i se moro posvetiti za mešnika zavolo pomenkanja slovenskih dūhovnikov. Posvečúvanje de nacvetno nedelo.

Nevarna kúplena slama. V ženavcih je dvoje govedo prejšlo od kúplene slame na Rakši pa edno. V slami je drot bio i to je morilo živino.

Pijanec v mlaki. Poleg hiže Hozjan Marka v Čerenovcih je eden pijanec v mlako spadno. Že je vse moder bio v obrazi, z šterim je v vodi bio, genoti se pa ne mogeo. Na dobro srečo je te tamtá prišeó eden žižkovski človek, pa ga je rešo vtopenja. V pijanosti, v velikom grehi se vtopiti, kak strašno bi to bilo.

Nesreča v tūrniškom mlini. Zver Jožefa 20 let staroga dečka iz Nedelice je mlinsko kolo bujlo.

Poteka na Csesztregi. Ferenczy Árpád budimpeštinski potekar je dobo dovoljenjé, da sme na Csesztregi lekarno, áli poteko odpreti. More se pa to ešče to leto zgoditi.

Férm

Pesja dača v Zala županiji se je premenila. Ki za potrebo drži psa, pláča od njega 4 kr. dače, ki pa samo iz parade, 10 kr. Kde posebno redárstvo pázi na občinski red, tam je vsaki pes parádiški, i zato gospodar njegov plati za njim 10 k. To nam vesničarom ne sliši.

Samomor. Barbarič Števan prómožen kmet v Zenkoveh se je obeso. Pri zdravoj pameti je to ne mogeo véiniti.

Novi stroj za letanje. Eiffel merar ga šče delati. Žmeten bo sedensto pétdeset kil šest sto kil tera more nositi V bojnom časi bo dobro slúžo pri trdnjavah, mestah od nepri játela okolivzetih.

Elektrika va Monošterskoj cerkvi. Šestoga toga meseca so oprvim ž njov svetili. Pri toj priliki so Vass Krizostom pleb. cistercija-nec túdi predgali.

Dečinska ženitev na Hotizi. Na Hotizi to grdo navado dovolijo starišje deci šolskoj, de se ženi. Takšo zmenbo májo. Celo svátbo vkúp napravijo. Májo ešče goslare i se včijo plésati. Letos je tá deca h križi hodi'a k zdávanji, Kda so drugi pošteni ljudjé od sv. meše šli. Že smo to túdi zvedili od same decé, ka sé tákša mála snehička veliko črvo naprávi, da je prej noseča itd. Grdobe. Kaj je to? Se ne vči ztem deca že v ránoj dobi na nepošte ost, posvetnost? Je ne to sramotenje sedmoga svestva, hižnoga zákona? Pa kak ešče. To je špot vere, kaj ešče svecka právda kaštiga. Pa če svecke právde kaštiga izostáne boža pa ja ne za takše nespametne stariše, ki po svojoj deci dájo tisto ošpotati, na koj so se sami z prisegov dolzavézali, to je za svétost hižnoga zákona. Občinsko poglavárstvo naj več teih spačljivih dečinskih precesij i zdávanj ne dovoli.

Gospodárstvo.

Varčúvanje (šparanje) krme. Proti sprotoletji hodi krma pomali vnogomi živinorejci, zato moremo paziti, ka se ne bo zapravljala. Dosta krme se zapravi, či se polaga cela. Zrezane zelene krme se po navadi menje spolaga kak cele. Največ zjedi dela živina pri celoj krmi, zato ka pušča vse v jaslaj, ka je debelejšega pa netéčnoga. Či pa krmo zrežemo pa jo pripravimo kak sečko, potom si živina nemre prebirati, pa ne dela zjedi. Prinas, gde se je dozday polagala zelena krma cela, je pride dosta na kvar, to se godi zlasti te, či je prezrela, pa živini več ne diši. V vekših gospodarstvaj zeleno krmo tak palagajo, ka je zrežejo pa jo po potrebnini mešajo z navadnov sečkov ali pa s kakšov drugov súhov krmov, ka njim bole zaleže.

Repa kak krma za svinje. Bar repa nema dosta redine vrednosti, pa je zato jako dobra krma za svinje, zlasti po zimi, gda nemrejo na pašo. Pri skušnjaj (pri probaj), štere so napravili v tom pogledu v Dániji, se je pokazalo, ka ma 8 kil re e takšo krmno vrednost, kak edna kila zrnja. Pri skušnjaj v Severnoj Ameriki se je dognalo, ka so svinje bole raste, či so njim polagali samo melo pa otrobe. Poleg toga so pa šče bili tej praščiči túdi bole zdravi, kak so vdablali repo, proti ovim, šterim se polagali samo otrobe pa zruje.

Dojenjé. Či dojimo samo z edne strani vūmena, se mleko dostakrat na drugoj strani tak pritiskavec, da začne samo z cecka cupkati. Zato je pa dobro, či dojimo naskriž, to je za eden desni pa za eden levi cecek.

Cena

Pšenice 25—25 25—25·50 K; žita 18, 18·05, 18·10; ošva 15·20, 16·45 K meter. Seno, slama, kak dnestjeden, 8 K i 4 K m. Svinjsko meso na živo vágo brez dolračunanja 136 filerov.

Pošta

Máli ribič. Podpišite svoje pošteno ime, ovak ne moremo nikaj objaviti v Novinah. Pisati se pa more samo na eden stran papira i z temi črkami (literami), kak se novine štampajo.

Tišinčarom na znánje. Nikaj se ne burkajte. Eden človek ne more teliko ladati, kak dvá. Ne želite vse od dūhovnika. Meni so túdi pisali, da naj na list túdi ne jemlém več naročnikov, záto ka ne ládajo z delom. To moremo vsi preštímati. Zpišite se sami vkúp i eden naj odpošle notri imena i peneze kotrig. Letos jako epa dūhovna kniga pride, štera vnogim bo dobro súžila, ki želežo malo bole ljubiti Jeruša. Naj se zato podvoji število Mohorjanov.

Kod. L. Tišina. Prav maš, če bi si vsaka slovenska hiša kúpila novine i list, za te peneze bi ednok tak velike novine dobili. Novin tak po ceni nikde ne dobijo tú okoli. Sobočke, lendavske májo 8 kr. cene, ka so samo dve stráni vékše, naše pa 2—3 kr. Delamo zaman, devamo iz svojega žepa ešče k poravnanji stroškov. V činimo pa radi to, zato ka z poštenov dūševnov hranov krepimo svoj narod, šteroga ne tajimo.

K. I. Vog. Ver. Hvala na rokopisi. Toisto túdi ide Kr. Jož. Kak bo mogoče se pomali že objavi. Hvala na podpori. — Če si ti slovenski molo pri sprevodi, si dobro véino. Pri č. kanonika sprevodi so pokojni Zrinji molili naprej slovenski — pri njihovom pa ti. Bog ti že pláča, da si telikim dūšicam dao priliko z pokojnoga se spomenoti.

Al. Mez. Ljub. Pisano more biti lepo i čedno i ne špotljivo z imeni. Če bi to objavili, bi vas melinčarje, ižekovčarje i bistríčanci v pravdo dáli ali pa kje v šteroj krčmi z pestnicami sami nad vami pravdo držali.

Za krátek čas.

Apotekar i čemér Eden vožár je poslao v apoteka po čemér, s šterim je nameravao podgani zapraviti. Apotekar, boječ se, da bi se vožár nej zapravo, njemi je nej ščeoo dati čemera. Za nikeliko dni je apotekar potrebúvao vajat zato pošle po njo ravno k tistomi vožári, šteri je od njega ščeoo čemér meti. Vožár njemi pa odgovori, da njemi nemore vajati poslati, ár se boji, ka bi se apotekár znao obesiti.

Eden vdárec. — Žena (k možévi): Ti gučiš vsigdár od mojih stroškov; nego vi pa se li ne bodete vu vašem klubu za robačne (srajčene) gombe igrali. — Mož: To mi niti nemremo. — Žena: Zakaj pa nej? — Mož: Mi smo vsi oženjeni, i navékke eden nema na robači gomb.

Iz šole — Vučíteo: Iz toga, kaj sem vam zdaj razla ao, znáte, ka je zemla okrogla i da na nasprotnoj strani od nas túdi ljudjé prebivajo. I či bi tú, gde smo zdaj mi skoz zemlé zvrtili, gde bi prišli na svetlo? — Šolár: Pri lúknji.

Očova palica. Tinek je prneso očovo palico k kolari, naj bi jo malo odrezao, ár njim je preduga. „Nego morete jo zgoraj odrezati, ár njim je previsika, odspodi je njim čisto prav“ je naročo Tinek kolari.

Lepi hižni réd. Žena prinesé punčiko deteta možévi i právi: Celo do poldné smo iskali punčiko naše Lizike, tam je bila v lonci v kisilom zelji. Vidiš, človek, ka se v na šoj hiži nikaj ne zgubi.

Anton Žakelj

črevljár v Žirih

(Krajna)

priporoča svojo veliko zalogo vsakoverstnih obúval za delavce, kak za gospodare i rúdokope. Izdelúje túdi moderno obútvó za gospode ino dame. Pošila se proti poštnomi povzetji. Prosi se za nátenčni naslov i mero ed noge.

Vino k odaji!

G. Lukovnjak Štefan i žena Franciška iz Gornjega Lenduša II. okraja mata 100 akovov vina k odaji. Ki žele to dobrotečno pitvino meti, naj se zglesi pri ::

Kerman Jožefi

v Strigovi

Stridóvár, Zalam.

Cena litra je 64 filerov.